

Loven skulde have været færdig for to Aar siden, endnu ikke er færdig til at tages i Brug, og den Udvidelse, vi vedtog her for to Aar siden, nemlig Uddybningen af den sidste Trediedel af det inddæmmede Areal, er der overhovedet ikke begyndt paa. Dette sidste skal jeg ikke sige saa meget til, fordi Arbejdet i Virkeligheden ikke kan fuldføres, idet man under de forhaandenværende Forhold ikke kan skaffe Tømmer til Bolværket. Hvad man derimod kunde have gjort, var at fremme Arbejdet saaledes, at den Del af Fiskerihavnen, som faktisk ligger færdig, kunde være taget i Brug, men dette er ikke sket. Brolægningsarbejderne og Kloakeringen ved Havnen er, saa vidt mig bekendt, nogenlunde færdige, derimod er der slet ikke taget fat paa Spor anlæget, ligesom der ikke er taget fat paa Bygningen af Fiskepakhuse. Der vil altsaa gaa i det mindste et Aar endnu, inden Fiskerihavnen kan tages i Brug. Hvilken Gene det har været for Fiskerne i det forløbne Aar kun at have den gamle Fiskerihavn, hvor der er alt for daarlig Plads, kan kun den forstaa, som kender Forholdene derovre. Hvis den nye Fiskerihavn havde været færdig, vilde Fiskeriet været blevet endnu mere indbringende, end det har været i det forløbne Aar, og dette vilde have betydet overordentlig meget for Byen under de Forhold, den har levet under.

I denne Forbindelse vil jeg gøre opmærksom paa et Forhold, som omtales af det ærede Medlem fra Horsens forleden Dag, da Jernbanelovforslagene var til Behandling; den Gang havde jeg ikke Lejlighed til at tage til Genmæle. Det ærede Medlem fra Horsens udtalte som sin Mening, at de Vanskeligheder, der for Tiden var for Trafikken, for en stor Del skyldtes, at Sejladsen paa Esbjerg Havn fuldstændig var lukket. Dette er imidlertid slet ikke Tilfældet. Sejladsen paa Esbjerg er slet ikke lukket. Det, der er sket, er, at Eksporten med Det forenede Dampskibsselskabs Baade paa Grund af Krigsforholdene er flyttet fra Esbjerg til Aarhus, men der foregaar stadig, om end i mindre Omfang, en Eksport fra Esbjerg, idet der, saa vidt mig bekendt, gaar et Skib hver Uge til England. Og Importen til Esbjerg har, saa vidt jeg ved, været lige saa stor i det forløbne Aar som nogen Sinde tidligere. Jeg har ikke syntes, at det ærede Medlems Udtalelse skulde staa uimodsagt, da Importørerne og Storhandelsfolkene i Esbjerg langt fra er tjente med, at den

Opfattelse skulde komme til at gøre sig gældende indenfor Handelsverdenen, at Esbjerg Havn er lukket. Den er i høj Grad aaben for Sejlads, og vi beklager derovre, at Fiskerihavnen og Trafikhavnen ikke er bedre, end de er.

Westergaard: Den ærede Ordfører (Rasmus Hansen) fremkom med den Oplysning, at Trækkevejen langs med Gudenaalen i hvert Fald paa en lang Strækning ikke bruges mere. Hvis dette er Tilfældet, er der egentlig ikke saa overmaade megen Mening i at opretholde den, i Særdeleshed da den er til betydelig Ulempe for Lodsejerne. Disse kan nemlig ikke fuldt udnytte deres Enge, navnlig ikke med Hensyn til Græsningen, og særlig er det vanskeligt for dem, der bor langt borte. De, der bor langt fra deres Engparcel, maa nemlig for at faa det fulde Græsningsudbytte have deres Enge indhegnede, og det kan de ikke, saa længe denne Trækkevej eksisterer. Det betyder saa meget mere nu, som man i de senere Aar mere og mere er kommet ind paa at behandle Engene rationelt. Der ofres mere paa dem, saaledes at de ogsaa er i Stand til at give større Udbytte. Dette Forhold betyder ikke saa lidt for de paagældende Egenes Beboere, og jeg vil meget haabe, at man i alt Fald maa faa Sagen undersøgt, saaledes at der maaske kunde aabne sig Mulighed for at faa en for de interesserede Parter tilfredsstillende Ordning.

Jeg vil dernæst sige et Par Ord om det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Give-Kredsen (N. C. Jensen), og som gaar ud paa, at Bevillingen til Funder—Bramminge-Banen forhøjes med 10,000 Kr. til Anlæg af et Sidespor til Aflosning af Mergel. Der er for Tiden neppe noget Spørgsmaal indenfor Landbrugets Omraade, der er saa vigtigt som netop Mergelspørgsmaalet. Der arbejdes meget kraftigt paa at faa de Arealer, som i mange Aar har trængt til Mergel, merglede paa god og forsvarlig Maade, og det er ikke alene den nyopdyrkede Jord, der drejer sig om, men i Virkeligheden ogsaa gamle dyrkede Jorder, til hvilke der ikke tidligere har været Adgang til at faa tilført tilstrækkelig Mergel. Muligheden for at faa tilført tilstrækkelig Mergel kommer til Stede, naar der anlægges Jernbane gennem saadanne mergelfattige Egne, og det viser sig da ogsaa, at den udnyttes i ret betydelig Grad. Jeg skal blot nævne Banen fra Herning til Viborg, som jo løber gen-